

U jeku ruske invazije na Ukrajinu i usred pojačanih tenzija sa Kinom, **Sjedinjene Države** i njihovi ključni partneri čine usaglašene napore da diverzifikuju i postanu prijatelji čistih lanaca snabdevanja energijom, premeštajući ih u zemlje sa zajedničkim interesima ili vrednostima. **Zemlje G7** se posebno fokusiraju na **kritične minerale** koji su potrebni za proizvodnju električne energije i baterije iz obnovljivih izvora.

U junu 2022. Sjedinjene Države i njihovi partneri iz G7 pokrenuli su **Partnerstvo za globalnu infrastrukturu i investicije** (PGII) za izgradnju lanaca snabdevanja čistom energijom. Takođe su potpisali Partnerstvo za bezbednost minerala za proizvodnju, obradu i recikliranje kritičnih minerala. Nakon toga u Davosu, u januaru 2023., predsednica **Evropske komisije** Ursula fon der Lajen najavila je da će ključni stub nove industrijske strategije EU biti globalna partnerstva za pristup inputima potrebnim za industriju. Ovo se nadovezuje na postojeće inicijative EU, kao što su Evropska alijansa za baterije i Zakon o **kritičnim sirovinama**, koje imaju za cilj da obezbede lance snabdevanja na kopnu. Ove inicijative označavaju pojavu fenomena koji nazivamo „zajednička industrijska politika“: kada države koordiniraju svoje industrijske strategije na međunarodnom nivou i zajednički grade lance snabdevanja. Zajednička industrijska politika podrazumeva da države rade zajedno na obezbeđivanju snabdevanja potrebnim tehnologijama i stvaranju tržišta za podršku neto nultim industrijama u svojim matičnim zemljama.

Poticanje strategija saradnje za **kritične minerale** postavlja važna pitanja: koliko bi Sjedinjene Države i njihovi partneri mogli da proizvedu kritičnih minerala i gde bi trebalo da usmere napore za diversifikaciju i rebalans lanaca snabdevanja čistom energijom?

U novoj studiji o ovim pitanjima, Laboratorija za **neto nultu industrijsku politiku** na Univerzitetu Džons Hopkins otkriva da bi partnerstva među demokratskim državama bila u stanju da proizvedu dovoljno minerala koji bi omogućili svetu da ograniči zagrevanje na **1,5 stepeni Celzijusa**, što je ambiciozniji cilj u Parizu. Dogovor. Međutim, proizvodnja dovoljno metala za postizanje ovih ciljeva zahtevala bi izuzetnu tehnološku i finansijsku saradnju.